

Bilag I.

Det store kongelige Bibliotek.

Kjøbenhavn, 18de December 1901.

Paa given Foranledning tillader jeg mig herved tjenstligst at forelægge for det høje Ministerium en Del Forslag til en Revision af Forordningen af 20de Januar 1832 om Bogtrykkerens Afleveringspligt til Statens Biblioteker.

Naar der nu er Tale om at røre ved denne Forordning, er der Grund til at gøre opmærksom paa, at Biblioteket skylder den og dens Forløbere (Reskript af ¹⁷/₇ 1697, Reskript af ²²/₅ 1703, Forordn. af ²⁵/₄ 1732, Anordn. af ¹⁰/₁ 1781, Forordn. af ¹⁹/₁ 1821), at Biblioteket bevarer den nationale Litteratur indtil vore Dage i saa stor Fuldstændighed som et Billede af Fædrelandets aandelige og materielle Kulturs Udvikling og som en uvurderlig Kilde, hvoraf Videnskaben og særlig Fædrelandets Historie i videste Omfang stadig øser. Den bestaaende Forordning har trods sine Mangler fungeret godt, og Bibliotekerne vilde være ilde stedte, hvis der blev gjort noget Skaar i den Ret, som de ved den have.

Paa den anden Side er det ganske naturligt, at den efter de 70 Aars Forløb kan trænge til at revideres, for at dens Grundtanker kan gennemføres under de i mange Maader forandrede Forhold, der gøre sig gældende paa Boghaandværkets Omraade paa Grund af den stadig fremadskridende Teknik. Man kan vel derhos rolig paastaa, at Forstaaelsen af, hvilken Betydning det har at samle endog de ubetydeligste af Bogtrykkerpressens Frembringelser, er i stadig Stigen og nu er levende paa en Maade, som det langtfra var Tilfældet for 70 Aar siden.

Endelig har Ministeriet paa enkelte Punkter truffet Afgørelser, der vel sagtens nu maa finde Optagelse i en ny Lov paa dette Omraade.

Dette til Indledning og som almindelig Begrundelse af de enkelte Forandringer, der i det følgende skulle fremhæves som ønskelige fra det store kongelige Biblioteks Synspunkt.

1) Loven bør omfatte Bogtrykkere, Litografer, Kobber- og Kunsttrykkere samt Reproduktionsanstalter, for saa vidt som de selv trykke deres Clichéer. Forpligtelsen bør falde tilbage paa danske Forlæggere af Artikler, der efter Loven ere afleveringspligtige, naar saadanne ere udførte for deres Regning i Udlandet. Det bør i Loven nævnes ligesom i Forordningen, at Bogtrykkerne tilbageholde Eksemplarerne i det Oplag, som Forlæggerne har bestilt.

Det er formentlig ganske naturligt, at man medtager Kunstanstalter, der fremstille Billeder, Kaart og Tavler ad den moderne mekaniske Vej, ved Lysttryk, Fotogravure osv., Metoder, der vare ganske ukendte i 1832, og som nu ere de almindeligst benyttede og have fortrængt Kobberstik og Litografi fra Boghaandværket. Paa samme Maade synes det selvfølgelig, at, ligesom Byrden efter den bestaaende Ret er paalagt Forlæggeren, ikke Bogtrykkeren, saaledes bør Forlæggeren træde til som pligtig til Aflevering af saadanne Skrifter, Dele af Skrifter og andre Artikler, der falde ind under Loven, der for hans Regning udføres i Udlandet. Det hænder oftere, at enkelte Tavler til et Værk udføres i Tyskland; ligeledes er det almindeligt, at Børnebøger ere fremstillede i Udlandet. Saadanne